

Vse to ni nepomembno, kajti s svojim življenjem delamo ne samo zase, ampak tudi za mnoge druge. Če pa slepec slepca vodi? Kristus je dejal, da bosta oba v jamo padla. Ta prilika o slepcih mora v nas vzbuditi prav akutne asociacije na naše duhovniško življenje. Poskusimo danes kaj takega. Z dobrohotno besedo.

Voditelji smo. Mnogi se nas drže, pa čeravno niso vedno slepci, a bojijo se, da bi duhovno oslepeli. Zato nam verujejo in so odvisni od nas. Odgovorni smo zanje. Naša avtoriteta lahko postane zanje usodna, njihove tragedije pa bodo postale naše tragedije. Prav iz tega razloga, ne samo zaradi odpovedi, postane duhovnikovo življenje težko. V Bernanosovem »Dnevniku vaškega župnika« je ta duhovniška tragedija še prav posebej podčrtana.

Voditelji smo. Pa tudi nas drugi vodijo. Tega nikoli ne smemo prezreti. Tudi mi imamo svoje majhne in velike avtoritete: prijatelje, znance, predstojnike, duhovne voditelje in enako misleče. A gorje ti, če si ne izbereš prave. Šel boš za njimi slepo, v zaupanju, a boš bridko razočaran. Preveri, ali si ti izbral prave avtoritete, katerim lahko zaupaš?

Farizeji so bili po Kristusovih besedah slepi voditelji. V dveh stvareh se je zlasti kazala njihova slepota. Ker so z zgledom rušili to, kar so z usti gradili. Človeku pa je dejanje in zgled bližnji kakor beseda. Druga slepota: v božje ideje so vnašali svoje, božjo modrost so hoteli nadomestiti s svojo. Zato so ostali zunaj božjega kraljestva. In tako vsi, ki so njim podobni. Tako slepota se namreč najde tudi med novozaveznimi voditelji. Včasih je reprezentiranje našega krščanstva napačno, zato ljudi odbija, druge pa tak zgled samo potrjuje v napačni krščanski praksi. Na ta način tudi voditelji ustvarjajo slabokrvne kristjane okrog sebe. Lahko bi jim rekli polovični kristjani, zakaj njih srce je vedno razdeljeno. Njih daritev ni nikoli cela in zato so tudi njihova dela tako medla. O Bog, ali sem tudi jaz kriv? Danes tega še ne vem, jutri pa bom morda zvedel!

Tudi mi smo včasih slepi voditelji. Prehitro nas prevzame vsaka novost. Mora pa je pogubna! Pretehtaj, premisli! Odgovoren si! Včasih pa se krčevito držimo starih oblik, kakor da so božje. Pa niso! Tvoje delo, torej, duhovnik, ni lahko. Vedno bolj uvidiš, kako si sam nezadosten. Potrebuješ podpore drugih: plemenitih sobratov in vernikov, svetih duš, trpečih kristjanov, potrebuješ podporo nedolžnih. Zlasti pa potrebuješ njega, ki je dejal: »Brez mene ne morete ničesar stvoriti«. Ali se z njim posvetuješ. Ob tihih večerih pred tabernakljem, v svoji delovni sobi? Te ure so morda bolj primerne kot jutanje, ker je duh v polnem razmahu od opravljenega dnevnega dela. Izberi za to uro, ko bo svoje duhovno delo najbolj intenzivno. Ne bo ti nikoli žal.

VILKO ŠOLINC

LITURGIJA V SLOVENIJI

Slovenski medškofijski liturgični svet (SMLS) je na svoji zadnji seji 19. oktobra v Ljubljani razpravljajal zlasti o organiziranju bodočega dela za prevajanje liturgičnih tekstov. Bliža se namreč čas, ko bodo objavljeni prvi dokončno reformirani obredi, katere bo treba prevesti, ali morda tudi prilagoditi za liturgijo v Sloveniji. Zato

je SMLS predlagal škofom člane prevajalskega »zbor«. Po mnenju strokovnjakov in v skladu z navodili Instrukcije z dne 26. sept. 1964, naj bi ta »zbor« sestavljali prevajalci pa tudi svetovalci, ki bodo pregledali prevode, če ustrezajo z bibličnega, liturgičnega, jezikovnega in glasbenega stališča (prim. št. 40 instrukcije).

Najbolj nujno se SMLS zdi prevesti vsaj najpotrebnejše psalme, čeprav je začasno za liturgično uporabo odobren tudi obstoječi prevod psalterija. Tudi nedeljska in prazniška berila je že mogoče začeti prevajati, saj bodo tudi v obnovljenem misalu večinoma ostala. Isto velja za hvalospeve in večji del mašnih prošenj (oracij).

Na seji je bilo z veseljem ugotovljeno, da po cerkvah radi uporabljajo zadnjo izdajo prevoda rimskega misala ter »Red sv. maše«, ki je izšel spomladi kot mašnikova knjiga. Zastopnik tržaške škofije pa je povedal, da so v 4. izdaji knjižice »Naša daritev« Slovenci v zamejstvu natisnili tudi spremenljive mašne speve za vse nedelje in praznike, ter morejo vsi verniki sodelovati pri petju ali recitiranju ne le stalnih, ampak tudi spremenljivih mašnih spevov.

Bogoslužje božje besede kot češčenje sv. Rešnjega telesa je treba poživiti z novo izdajo »Molitvene ure za duhovniške poklice«, ki je že napovedana, pa bodo med molitev in petje vpletena tudi primerna svetopisemska berila.

MARIJAN SMOLIK

MISLI O NOŠI KOLARJA

Vem, da sem načel vprašanje, ki bi utegnilo celo razburiti tega ali onega, ker danes je na splošno znano, da smo glede kolarja duhovniki različnega mnenja. Eni so za nošo kolarja, drugi pa proti. Mislim namreč na nošo kolarja izven duhovniških opravil. Menim na, da ne bo odveč, če se bomo malo pomudili pri tem vprašanju, ki zadeva pastoralno področje Cerkve.

Ker sem se opredelil za nošo kolarja, želim nakazati razloge, ki so me k temu pripeljali. Znan je pregovor, da obleka ne dela redovnika, in ta je povsem na mestu, toda kdor pozna redovniško življenje, ve, da redovna obleka igra važno vlogo v življenju redovnikov. Tudi duhovnik tu ne more biti izjema, zakaj tudi on je vzet iz sveta, da bo na poseben način služil Bogu, sicer pa lahko služi Bogu v slehernem stanu. Pri nas se je duhovščina precej navadila v medvojninih in povojnih letih hoditi kar v civilni obleki in brez kolarja. Za tako obnašanje so bili tudi tehtni razlogi, toda danes jih že zdavnaj ni več. Tudi je res, da v nekaterih primerih civilna obleka mnogo bolj ustreza, npr. v gorah in mislim, da je tu opravičeno hoditi brez kolarja. Nekaj podobnega se lahko zagovarja tudi za obmorska letovišča. Toda vse preveč je sedaj med nami te prakse, tako da se že zdi, ko greš po svetu, da duhovnikov sploh ni več. Tudi med verniki, zlasti med tistimi, ki bolj poredko hodijo v cerkvi, se ta zavest vedno bolj krepko utrjuje. Cerkev je v svojih predpisih res dostikrat velikodušna in širokogrudna, a duhovniki se ne bi smeli tega vedno posluževati z vso natančnostjo. Seveda to vprašanje ni izmed glavnih v duhovniškem življenju, tudi ne bomo našli dosti vernikov, ki bi duhovnike zaradi take noše obsojali, pa